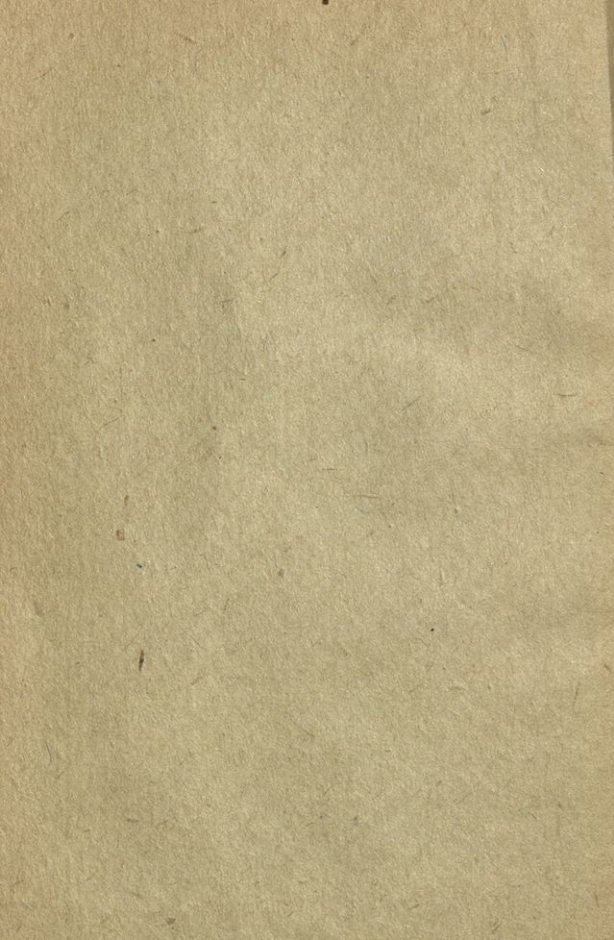

108268 -

Marija Devica,

Gospá Jezusovega presvetega Serca,

ali

bratovšina v čast Marije Device,

ki je imenovana Gospá najsv. Jezusovega Serca.

Vstanovljena v cerkvi misijonarjev najsv. Serca v Issoudun-u
na Francoskem.

S privoljenjem visokočast. škofijstva Ljubljanskega.

Drugi natis.

1873.

Založila M. Dekleva, — Na prodaj pri H. Ničman-u.

108268

D8518/1950

Š Verel

Priporočilo bratovšine

z imenom :

Naša ljubeznjiva Gospá presv. Serca.

riksenški milostni škof Vincencij pravijo o tej bratovšini Marijnega Serca: „Pred nekterimi leti se je pod tem imenom v Issoudun-u na Francoskem zbrala molitvena družba, ki se je v kratkem tako razširila, da so ji sv. Oče Pij IX. podelili stopnjo „matere-bratovšine“. Ker se je ta prijetna molitvena družba tudi po Tirolskem jela širiti, so jo imenovani vikši pastir za Tirolsko poterdili in nekatere lepe besede o njej spregovorili. Ta molitvena družba, pravijo, je najmlajši, polnoupna mladika pobožnosti k naj svetejšemu Jezusovemu Sercu. Serce Jezusovo (tega smo prepričani) je zaklad milosti in resnice v preobilni in ne-

usušljivi polnosti. Oh da bi le mi znali temu božjemu Sercu sladko silo delati! K temu je potrebno ravno tako detinsko kakor živo zaupanje. Ravno v tem pa je velika pritežnost; zakaj ako se sami v sé ozremo, nas tare zavednost naše lastne grešnosti, — ako pogledamo na svet, nas ostraši, s stermenjem napolni brezbožnost, ki široko gospoduje.

Tukaj nam pa pride na pomoč spomin Nje, kateri je Sin Božji v svojem življenji na zemlji dal tako neobmejeno oblast čez svoje Serce, na Marijo. Tanjena oblast do božjega Serca Zveličarjevega se ni moglo zmanjšati, odkar jo je Sin Božji k sebi vzél in jo je s častjo in slavo kronal v nebesih. Verujemo pa še le po pravici, da kakor nebeška Kraljica je tudi gospodovavka Serca svojega Sina. Od tod pa je češenje k naši ljubeznjivi Gospej naj svetejšega Serca.

Kdo bi dvomil, da ravno pod tem imenom in pod tem ozirom je Marija „Tolažba našega zemeljskega popotovanja“, kakor jo sv. Lavrencij Justinijan tako primerno imenuje. Kolikor trudni-

ši in mračniši je naše zemeljsko popotovanje v naših dnevih, toliko bolj potrebujemo tega tolažila. Naj toraj ta molitvena družba pospešuje in se razcvete! Naj prav veliko pripomore, da se vera budí, bogoljubnost in prava čednost razširja.

Vir te bratovšine in njen namen.

Kdo ima ključ k Jezusovemu Sercu, k temu Sercu, ki je neusušljivi studenec vsih milost in dobrot? Ta ključ ima njegova preblazena Mati Marija, ona ima ključ k Sercu svojega Sina, in s tem zlatim ključem je zmožna nam ta nezmérni zaklad odpirati, da izlija nad ljudmi žarke luči in zveličanja. Zato Mariji po pravici smemo reči, da je naša Gospá presvetega Serca, to je: Gospá ali gospodovavka Jezusovega Serca. Naša ljubeznjiva Gospá presvetega Serca, — to tedaj hoče reči, da ona ima neizrečeno moč do božjega Serca Jezusovega, da je zmožna vse pri njem pridobiti za nas. Ker to vemo, zamoremo v vsih potrebah z naj ve-

čim zaupanjem k Mariji pribežati, posebno pa v kacic prav velikih stiskah in britkostih. Mi tedaj k Mariji pribežimo, Marija pa za nas pribeži k Jezusovemu Sercu z neizrečeno veliko močjo do tega vsegamogočnega Jezusovega Serca. Kako je to tolažljivo, posebno za take, ki veliko terpé! Pomoč iz Jezusovega Serca po Mariji — to je tudi namen te bratovšine, posebno pa pomoč v stiskah in britkostih, — in še posebno v taci stiskah, v katerih smo brez vsega upanja.

Častivec Marije Device, ki jo kliče pod ljubeznjivim imenom: „Naša ljuba Gospá presv. Serca“, sklene to-le: 1. Hvaliti Boga in zahvaljevati, da je Marijo pred vsimi stvarmi izvolil Mater; 2. častiti Jezusovo ljubezin, pokoršino in spoštovanje do Marije; 3. poveličevati, preslavjati moč, ktero je Jezus Mariji čez svoje Serce dovolil; 4. Marijo priserčno prositi, da naj nas pelje v Serce svojega Sina in nam odpira njegove zaklade, posebno pa v naših uar hujših zadregah.

Njen začetek.

Kal k tej bratovšini je bila zasajena v Issoudun-u na Francoskem, ravno v dan, ko je bil vesoljni svét razveseljen, ker je bilo neomadežano spočetje Matere Božje za versko resnico razglašeno, namreč 8. grudna 1854. Ta dan so bili v imenovanem Mestu sklenili devetdnevni-co, ki so jo obhajali v ta namen, da bi premogli vstanoviti misijonarsko družbo naj sv. Jezusovega Serca po Marijni pomoči. Ker so bili zadržki k dosegu tega namena premnogi, je bila Božja pomoč toliko potrebniši, človeška pomoč pa komaj pričakovati. Obljubijo Mariji, da jo hočejo kako posebno častiti, ako dobrot-no pripomore, da se to doseže. Marijna pomoč je bila res očitna; ravno v dan slovesnega razglašanja neomadežanega spočetja so prihodnji misijonarji zamogli oznaniti, da je njih želja spolnjena, če tudi med naj večimi pritežnostmi. Treba je bilo Materi Božji altar postaviti v cerkvi misijonarjev naj svetejšega Jezusovega Serca, pa Marijno podobo, ktera bi na-

znanovala ob kratkem vso njeno čast. Imenovali so jo po navdajanji Božjem: „Naša Gospá presv. Serca.“ *)

Ta naša Gospá je „Marija“; ona je Gospá, ali kakor bi djali, Gospodovavka Jezusovega naj svetejšega Serca, ker s svojo mogočno prošnjo pri njem vse premore, ima tako rekoč ključ do njegovega Serca, ktero je nebeški zaklad vsih dobrot in milost.

Razširjanje in potrjenje te bratovšine.

„Devica Marija, Gospá presv. Serca“. to imé, ta klic je resničen po cerkvenem nauku, po nauku svetih očetov in po cerkvenem izročilu je brez graje. Toraj se ni čuditi, da je bil ta pozdrav zmiraj ljubeznjivši in vedno primernejši spoznan za naš čas. Poterdil je torej to češenje vikši škof

*) Véliki prednik misijonarjev naj svetejšega Serca P. J. Chevalier pravi: „Človek v občutku svoje slabosti in nezmožnosti je pri Bogu prašal, in Bog mu je dal naslov (ime): „Notre Dame du Sacré Coeur, Naša Gospá presv. Serca.“

(Gl. Geb.-Verein Innsbruck. 1872).

Bourgeški l. 1862, in čez 30 francoskih škofov se je s tim strinilo; zdajci pa je nasledovalo poterjevanje od škofijstev na Laškem, Angleškem, Holanškem, Španjskem, Nemškem, Belgijskem Švicarskem, Irskem, v Ameriki, Afriki in Avstraliji. Ta častitljivi naslov Marije Device tedaj že napolnuje vesoljni katoliški svet, in v novo se poterjuje Marijno prerokovanje: „Glej, od-sih mal me bojo blagrovali vsi narodi.“

29. pros. 1864 je vikši škof Bourgeški „de la Tour d' Auvergne“ poterdil pravila nove bratovšine, ktera je bila ustanovljena v cerkvi misijonarjev najsvetejšega Serca. Iz Issoudun-a se je v vsih 5 delov sveta razširila. *)

*) „Monat - Rosen“ 16. junija 1872 pravijo, da ravno tega mesca se jih je zapisalo v družbo 16.920; v petih mescih skupaj pa 94.449, pa spet mesca julija 21.996 ter v šestih mescih 116.445. Že mesca vinotoka tega leta pravijo ti listi, da v osmih mescih, kar ta družba v Insbruku moli, se jih je vpisalo 146.701. 3. zvezek omenjenega časnika pa naznanjuje napredek te družbe od 31. majnika 1871 do 31. maj. 1872 v Issoudun-u na Francoskem, in pravi da to leto je bilo vpisanih 500.000 novih udov, ker vsak mesec so prihajali zapisniki z velikim številom

Glavna reč je bila, ker je tudi Rim to molitveno družbo razne kratí priznal in potrdil.

Potrjena je:

1. S pismom (breve) sv. Očeta Pija IX. od 7. rožnika 1864; s tem je bila bratovšina v Issoudun-u ustanovljena in z odpustki obdarovana.

2) S pismom Pija IX od 23. mal. serp. 1869, s katerim je bilo vелеvano, da naj se milostna podoba v Issoudun-u slovesno krona.

novih udov z vesoljnega sveta. — Milijon 557 tisuč in 73 molitvenih priporočil je bilo položenih pred Marijin prestol. Nad 25 tisuč pisem je prišlo to leto, ter počéz 70 na dan; bili so pa dnevi, da je prišlo po 125 pisanj.

Večkrat so prišle priporočila po telegrafu. Zahvalitev za prejete milosti je prišlo to leto 14.517 dvakrat toliko kakor poprejšno leto. Vsak dan prihajajo romarji v Issoudun, večkrat cele srenje, ki jih celo škofje pripeljejo, milost prosijo in se zanje zahvaljujejo. Sto in trije škofje so to leto svoje škofije odperli naši Gospej presv. Serca, iz Avstrije, Nemčije, Francoskega, Španjskega in Italijanskega. Do 300 kapel, altarjev, spominkov itd. se je postavilo naši ljubi Gospej, veliko fajmoštrov je to družbo ustanovilo z naj večí koristjo, ker pripomogla je

3) Pismo Njih Svetosti v svečanu 1869 je povzdignilo družbo v mater-bratovščino za škofijo Bourgeško.

4) S pismom Papeževim od 15. rožnika 1870 Njih Svetost družbi srečo vošijo za njeno razširjanje, za vdanost do sv. Cerkve in za vero v nezmotljivost papeškega učenjstva.

5) Odpustek 100 dni so podelili Pij IX 26. rožnika 1867 za besede: „O naša ljuba Gospa najsvetejšega Serca, za nas Boga prosi!“

6) Odpustek 100 dni vsim bratom in sestram, ako molijo: „Spomni se, o naša premila Gospá presv. Serca“ kakor je v teh bukvicah. (St. 24.)

7) Sv. Oče Pij IX. sami so se dali v to bratovščino zapisati v svečanu 1869.

Ta lahka, pa koristna molitvena družba je močno razširjena tudi že pri nas na k buditvi pobožnosti in k izboljševanju življenja. Tudi v Jeruzalemu, Betlehemu in Nazaretu so vstale nove molitvene družbe.

Naša molitvena družba, pravi omenjeno sporcilo, naj mlajši, ki se je ustanovila, hoče po svoje pripomoči v molitvah in dobrih delih k tako silno doželeni zmagi sv. Cerkve.

Kranjskem, zlasti v Teržiču, v Begnjah, v Ljubljani, v Ribnici. Zato je tudi potrebno, da družniki s temi bukvicami dobé v roko pojasnjenje, kaj ta bratovšina pomeni.

Ta pobožnost je primerna našemu času.

Zdi se, kakor bi bila Marija sama k Jezusovemu Sercu pribežala, ko se hoče imenovati „Gospá najsvetejšega Serca.“ Pribežala je k Sercu svojega Sina zoper preklinjevanje, ki ga nejeverniki današnjih dni bruhajo zoper Božjo Mater, ktero je nedavno neki brezbožen list primérjal z egiptovskimi, gerškimi in rimskimi malikinjami, in katoliško Cerkev gerdil, kakor da bi ona Marijo malikovala. To preklinjanje pa se ni zgodilo kje med nejeverniki ali krivoverci, ampak sredi malo da ne prav čisto samih katoličanov!

Sv. Oče Pij IX. so rekli o neki priliki: „Cérkev in človeško društvo nimate nobenega upanja, kakor le v Sercu našega Gospoda; to je tisto Serce, ki bo vse hudo ozdravilo.“ Te besedice je govo-

ril namestnik Kristusov, kadar je mislil na strahovito razdjanja, hudobije in neznanse povodnji greha v današnjih časih.

Božje Serce našega Zveličarja — to Serce, ki je ljudi tako nezmirno ljubilo, in ki ljudje ne jenjajo mu ljubezni z naj bolj černo nehvaležnostjo plačevati, — to Serce nas hoče rešiti, in do tega Serca ima Marija vso moč, — na prošnje Marijne nas bo Jezusovo Serce rešilo. Tega rešenja pa zdaj naj bolj potrebujemo, ker je hudo nar bolj narastlo.

Sv. Efrem pravi: „Nič zato, ako se hudo zdi neozdravljivo! Ravno to je vzrok, da to reč Mariji izročimo. Ali mar ne veste, da je Mati Božja upanje obupljivih, obupovajočih in obupanih“ (spes desperandorum, spes desperantium, spes desperatorum)? Ali ni to isto, kar so sv. Oče izrekli v pečatnici leta 1864: „Nič ni, kar bi Marija ne mogla doseči od svojega Božjega Sina, ako ga za taisto prosi.“

Prav je tedaj, da začnemo prositi in klicati: Naša ljuba Gospá presvetega Serca, prosi za nas Boga!

Pogoje in opravila.

Opravil za to družbo ni družih, kakor da se

1) v bratovščino zapiše po imenu in primku; *)

2) da se zjutraj in zvečer opravi kratki klic: „Naša ljuba Gospá presvetega Serca, prosi za nas Bogá!“ (100 dni odpustkov, Pij IX. 26. rožnika 1867.) Vsi katoliški kristjani vsake starosti zamorejo biti udje. Vpisati smé kdo tudi osebe, katerih spreobrnjenja želi.***) To je že velikrat pomagalo. Zapisati zamoreš tudi že umerle, ki se vdeležujejo molitev in dobrih dél (ako so namreč še v vicah).

*) Kadar ima kdo več udov nabranih, lahko ves zapisnik pošlje v Insbruk na Tirolsko z napisom: „An die löbl. Redaction der Monat-Rosen in Insbruck“ in tako je sprejetje doveršeno.

**) „Monat-Rosen“ 16. vinot. 1872 svetujejo tudi, da vsak zamore drage prijatelje, ki jih je morebiti duh časa zapeljal, naši ljubi Gospej priporočiti, da jim sprosi spreobrnjenje. Se vé, da je potlej dobro, za priporočene tudi dvakratni pozdrav na dan opraviti.)

Korist te duhovne družbe.

1) Posebna bramba naše ljube Gospé presv. Serca,

2) Vsak četrtek celega leta je ena sv. maša na altarji naše Gospé presv. Serca v Issoudun-u, in sicer za vse žive družnike.

3) Ravno tako prvi četrtek vsacega mesca za vse ranjce družnike.

4) Vse potrebe, ki jih kdo naznani, se priporočé v družbeno molitev. *)

5) Deležni so družniki vsih molitev in dobrih del misijonarjev naj sv. Jezusovega Serca in vsih udov društva.

Odpustki.

Popolnoma odpustki: V dan kadar kdo pristopi v družbo. Zadnji dan majnika, ker takrat je glavni praznik te družbe kakor predvečer mesca rožnika,

*) V Insbruku se bere vsaki drugi četrtek mesca priporočevalna sv. maša za žive in mertve nde, in o tej priliki se beró vse poslane in oddane prošnje in priporočila, priporoči se vsim pričujočim moliti za njih uslišanje!

ki je ves Jezusovemu najsvetejšemu Sercu posvečen. V praznik neomadežanega spočetja, rojstva, oznanjenja in vnebovzetja Matere Božje. Na Božič, vnebohod Kristusov. Vsak četrtek ali pa nedeljo v vsakem tednu, in ob smertni uri.

Nepopolnoma odpustki: Sedem lét in sedemkrat 40 dni o praznikih očiševanja in obiskanja Marije Device, sv. Janeza Evangelista, in sv. Frančiška Salezija.

Sedem lét vsaki pot:

- 1) Kadar merliča k pogrebu spremiš;
- 2) ako moliš, kadar merliču klenka;
- 3) ako si pri Božji službi ali kakih duhovnih opravilih (vajah) o priliki očitnih ali osebnih shodov v koristne namene;
- 4) kadar si pri sv. maši med tednom!
- 5) ako zvečer vest pridno izprašaš;
- 6) kadar ubožne, bolne ali jetnike obiskuješ;
- 7) ako sovražne spraviš.

Šestdeset dni odpuškov je za vsako dobro delo.

Sto dni, kadar koli moliš „Spomni se“ (Memorare) k naši ljubi Gošpēj presv. Serca (kakor je v teh bukvicah.) str. 24.

Svetuje se:

Sveto Obhajilo opraviti o glavnih društvenih praznikih, kakor so: Novo leto, ss. 3. Kralji, vnebohod, neomadežano spočetje, rojstvo, oznanjenje Marije Device Gospé presv. Serca. Enako se udom svetuje nositi svetinjo naše ljube Gospé, imeti njeno podobico, ali še boljše bukvice s podobo vred, moliti mali rožni venec.

Praznik

te bratovšine (kakor je bilo že omenjeno) je 31. majnika, ker potlej se prične mesec Jezusovega Serca, rožnik. Tako je ta dan kakor zarija mesca rožnika. In ker je petek posvečen Jezusovemu Sercu, ravno zato ta bratovšina tudi četrtek posvečuje Mariji Devici, Gospej naj sv. Serca.

Prošnja.

Ker so dobrote in koristi te bratovšine tako posebno velike, zaveze pa tako majhne, zato je sleherni prošén, naj bi v

M. D. 2

čast neomadežane Božje Matere razširjal to dobro delo. Ni namreč drugega treba bratom in sestram bratovšine, razun kar je bilo že rečeno: Zapisati se, pa zjutraj in zvečer moliti majhno molitvico: „Naša ljuba Gospá presvetega Serca, prosi za nas Boga!“ — Ker se toliko sv. maš bere za žive in mertve, toraj dobro stori, kdor more kak majhen dar dati za stroške bratovšine.

Sedež bratovšine

je v Isoudunu na Francoskem. Zapisujejo pa tudi v Himmelsthür-u na Hanoveranskem, in leta 1872 so s škofovim privolenjem podružnico ustanovili tudi na Tirolskem ter vanjo zapisuje P. Perzager, provincijal Marijnih otrok.

Litanije

Naše ljube Gospé presvetega Serca.

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Bog Oče nebeški, usmili se nas!

Bog Sin, Odrešenik sveta, usmili se nas!

Bog sveti Duh, usmili se nas!

Sveta Trojica en sami Bog, usmili se nas!

Naša ljuba Gospá presvetega Serca,

Naša ljuba Gospá presvetega Serca,

Kraljica mirú in usmiljenja,

Naša ljuba Gospá presvetega Serca, ti
delivka darov Božjih,

Naša ljuba Gospá presvetega Serca,
ktera serca pridobivaš,

Naša ljuba Gospá presvetega Serca, ti
Mati usmiljenja,

Naša ljuba Gospá presvetega Serca,
Mati milosti Božje,

Naša ljuba Gospá presvetega Serca,
sladki dar nebeški,

Za nas Boga prosí!

Naša ljuba Gospá presvetega Serca,
 neobmejena dobrotnica,
 Naša ljuba Gospá presvetega Serca,
 neprimérna zakladnica,
 Naša ljuba Gospá presvetega Serca,
 preslavna srednica,
 Naša ljuba Gospá presvetega Serca,
 varna pomočnica v vsih nevarnostih,
 Naša ljuba Gospá presvetega Serca,
 varhinja vsih zapušenih,
 Naša ljuba Gospá presvetega Serca,
 mati sirot in revnih,
 Naša ljuba Gospá presvetega Serca,
 očetnica brezupnih,
 Naša ljuba Gospá presvetega Serca,
 ktero vsi rodovi hvalijo,
 Naša ljuba Gospá presvetega Serca,
 ktere ljubeznjivost sladkost medú
 preseže,
 Naša ljuba Gospá presvetega Serca,
 ktere prošnje Vsegamočnemu za-
 povedujejo,
 Naša ljuba Gospá presvetega Serca,
 blagodarjena zemlja, ki si sad živ-
 ljenja obrodila,
 Naša ljuba Gospá presvetega Serca,

Za nas Boga prosí!

neomadežana lilija, ktere lepi duh
 vesoljno zemljo napolnuje,
 Naša ljuba Gospá presvetega Serca,
 skrivnosti studenec,
 Naša ljuba Gospá presvetega Serca,
 zanesljivo pribežališe v vsih nevar-
 nostih na svetu,
 Naša ljuba Gospá presvetega Serca,
 naj čistejši in naj ljubeznjivši vsih
 stvari,
 Naša ljuba Gospá presvetega Serca,
 besednica ubogih duš v vicah.
 Blagovôli našo hvalo sprejeti, naše
 prošnje uslišati,
 Nebesa naj te časté,
 Zemlja oznanuj tvoje dobrote,
 Mladina iší brambe pod tvojim varstvom,
 Matere naj ti svoje družine izročujejo,
 Starčki naj te kličejo in časté,
 Spreoberni nar terdovratniši grešnike,
 Premagaj neobčutnost naših serc,
 Obudi solzé obžalovanja iz naših očí,
 Bodi naše orožje, kadar nam satan žuga,
 Pomagaj nam milostno naše terpljenje
 posvečevati,
 Blagoslovi milostno in stori rodovitno
 naše delo,

Za nas Boga prosi!

O naša ljuba Gospá presv. Serca!

Sprejmi nas povsod milostno pod svo-
 jo materno brambo,
 Naj skušani v greh tebe nikdar ne
 pozabimo,
 Daj se omečiti našim revam, nevar-
 nostim in zlegom,
 Tvoje ljube roké naj nam bôdo pri-
 bežališe,
 Tvoje usmiljenje pokrivaj naše slabosti,
 Tvoja priserčnost nas nikdar ne zapústi,
 Tvoja ponižnost naj premaga našo pre-
 vzetnost,
 Tvoja ljubezen nas pelji k Sercu Jezus.,
 Tvoja molitev nam bodi pomoč v na-
 ši smertni uri,
 Tvoje varstvo nas zavetvaj pred Bož-
 jim sodnjim stolom,
 Brani našega sv. Očeta Papeža,
 Ohrani in množi v naši domovini pra-
 vo vero,
 Vôdi škofo in mašnike po poti svetosti,
 Brani katoliško Evropo zoper naklepe
 brezbožnih,
 Pripelji nevernike in krivoverce nazaj
 k pravi Jezusovi Cerkvi,

O naša ljuba Gospá presv. Serca!

Razsvetli oči nevernikom z lučjo sv. evangelija, o naša ljuba Gospá presvetega Serca!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ;
zanesi nam o Gospod,

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ;
usliši nas, o Gospod,

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ;
usmili se nas, o Gospod!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš . . . Češena Marija . . .

V. Prosi za nas, o premogočna in nepremagljiva mila Gospá presvetega Serca.

O. Da bomo po tebi, o imenitno upanje brezupnih, vredni obljub Kristusa, tvojega Sina.

Memorare ali spomni se“

k naši ljubi Gospéj presvetega Serca.

Spomni se, o naša premla Gospá presvetega Serca, svoje neomejene moči, katero imaš čez Serce svojega prečešenega Sina! Poln zaupanja do tvojih zasluženj pridem tvoje brambe in tvoje pomoči prosit. O Marija, ki vse premoreš čez Jezusovo Serce, čez to Serce, ki je neusušljivi studenec vsih milost, in katero ti nam po volji odpirati zamoreš, da naj razlija nad ljudi svoje zaklade ljubezni in usmiljenja, luči in zveličanja: prosim te, dodeli mi milost, za katero serčno kličem . . . Ne moreš, o ne moreš mi odreči, in ker si moja Mati, o naša mila Gospá presvetega Serca! zato milostno sprejmi mojo prošnjo in dobrotno me usliši. Amen.

Molitev.

O Bog, kateri si v slavo svojega usmiljenja in v zveličanje naših duš neomadežani Devici Mariji dodelil neomejeno moč čez Jezusovo Serce, prosimo te, dodeli nam po njeni priprošnji milost, v tvoji ljubezni

živeti in umreti, po ravno tem Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

„Pod tvojo pomoč.“

Pod tvojo pomoč pribežimo, o naša ljuba Gospá presvetega Jezusovega Serca! Ne zaverzi naših prošenj v naših potrebah, temuč reši nas vselej vsih nevarnost, o preslavna zapovednica presvetega Serca Jezusa, tvojega Sina. Amen.

Sub tuum praesidium confugimus, Jesu Cordis Domina! Nostras deprecationes ne despicias in necessitatibus, sed a periculis cunctis libera nos semper, nati tui Jesu Cordis Regina. Amen.

Druga molitev.

O naša ljuba Gospá presvetega Serca, ki te je Bog izvolil, da si v svojem naročji in iz svoje prečiste kervi vpodobila presveto Jezusovo Serce, pelji nas sama k temu presvetemu Sercu, čegar zapoved-

nica in gospodovavka si ti. Odpri svetu njegove zaklade ljubezni in usmiljenja, in stóri, da mi vsi iz tega studenca vsih milost zajemamo spreobrnjenje, gorečnost in zveličanje. Amen.

Pobožni zdihljeji.

Ljubljeno bodi povsod, presveto Jezusovo Serce! (100 dni odpustkov. Pij XI. 29. kim. 1860.)

Naša ljuba Gospá presvetega Serca, prosi za nas! (100 dni odpustkov. Pij IX. 26. rožn. 1867.)

Presveto Jezusovo Serce, usmili se nas! (100 dni odpustkov Pij IX. 26. rožn. 1867.)

Neomadežano Marijno Serce, prosi za nas! 100 dni odpustkov. Pij IX. 26. rožn. 1867.)

Mali rožni venec

naše ljube Gospé presv. Serca.

Žalostne dogodbe so obudile mnogim za Marijno čast gorečim osebam lepo in modro

misel, in mi jo veseli razširjamo, ker sad bo rodila. Ta misel se prav lahko spolni in je v tem, da naši, ljubi Gospéj presvetega Serca pogosto darujemo venec zdihljejev, to je mali rožni venec, s katerim zamoremo zadobiti v malo trenutkih 3700 dni, to je več kot 10 lét odpustkov. Ta mali rožni venec obstoji iz 33 jagod s tremi oddelki, kateri se ločijo s tremi debelejšimi jagodami, spominjaj se z globokim spoštvanjem 33 let, v katerih je Marija posebno tukaj na zemlji kraljevala čez presveto Serce svojega božjega Sina, kateri ji je bil pokoren.

Moli se tako le:

Pri svetinji naše ljube Gospé presvetega Serca se reče:

„Povsod bodi ljubljeno, presveto Jezusovo Serce!“

Pri treh debelejših jagodah se zdihne:

„Presveto Serce Jezusovo, usmili se nas!“

Pri drugih jagodah se reče:

„Naša ljuba Gospá presvetega Serca, prôsi za nas!“

Za vsak zdihljej je podeljenih 100 dni odpustkov. Kdo bi pač ne daroval kake minute s tem malim rožnim vencem preblazeni Devici Mariji, ktera ima gotovo nad njim veliko dopadajenje, ker je tolike milosti sprosil ti-
stim, kateri jo s tem imenom kličejo. Zakaj

več kakor 50.000 milosti je Marija sprosila v teh šestih letih, kar ta molitivna družba obstoji, in so v letnih bukvah zapisane. Očiten dokaz, koliko sadú rodé ti zdihljeji. Kadar hódimo po poti in enega kraja v družega, ali kadar se podamo k svojemu delu, prav lahko blaženo Devico Marijo s tem častimo. Uboge duše v vicah bodo za nas prosile in se bodo serčno pečale za naše zveličanje, ako za-nje darujemo 10 lét sv. odpustkov, kateri so po cerkvenem nauku zá-nje studenec poživljenja in mirú, into lahko storimo. O pomagajmo, ker je tako lahko, tem ubogim dušam iz vic, in one bodo gotovo za nas Boga prosile, ko bodo prišle v večno veselje. Klic: O naša ljuba Gospá presvetega Serca, prosi za nas!“ naj bo naš slavo-klic.

Priporočevanje otrók

naši ljubi Gospéj presv. Serca.

S serčnim veseljem, o naša ljuba Gospá presvetega Serca, izročim tega otroka v tvoje materno in mogočno varstvo in ti ga danes posvetim. Skerbi vedno in ljubeznjivo zá-nj. Čuj nad njim in obvaruj ga v nedolžnosti in zdravji, da bo ra-

stel pod tvojim varstvom v modrosti in
čednosti. Stóri, da bo veselje svojih
staršev, tolažilo sv. Cerkve, in potem ko bo
v tem času Bogu zvesto služil, vžival
plačilo svetnikov v večnosti. Za to milost
te prosim, o naša ljuba Gospá presvetega
Serca! Amen.

Devetdnevno opravilo

k naši ljubi Gospéj presv. Serca.

„Ljubljeno bodi povsod, presveto Ser-
ce Jezusovo!“

„Naša ljuba Gospá presvetega Serca,
prosi za nas!“

(Ta dva zdihljeja sta obdarovana vsaki s
100 dnevi odpustkov od Pija IX. in morata se
vseh devet dni pred pravilom ponoviti.)

Svetujemo vsim, kateri opravljajo devetdnev-
nieo češenje k naši ljubi Gospéj presvetega Serca,
naj ga sklenejo s sv. Obhajilom, ba bodo toliko
bolj gotovo uslišani.

Pervi dan.

Oznanjenje.

Ta dan, o Marija, te je Bog izvolil, da

si s svojo prečisto kervjo vpodobila sveto Serce Odrešenikovo. To Serce je tvoj zaklad; ti si v resnici njegova blaga zapovednica; stóri milostno, da bo meni usmiljeno.

Zdihljej. Naša ljuba Gospá presvetega Serca, sprosi mi za vse dni mojega življenja, da bom popolnoma v Božjo voljo v dan.

Sklep. Bodimo pazljivi na navdajanja gnade; recimo z Marijo: „Glej, služabnik (služabnica) sem Gospodov (Gospodova).“

Potem moli: „Spomni se, o naša ljuba Gospá psvetega Serca“ i. t. d., da dosežeš posebno gnado, za katero opravljaš devetdnevnicu.

„Spomni se o naša ljuba Gospá“ i. t. d. (St. 24.)

Naša ljuba Gospá presvetega Serca, prosi za nas! (Trikrat.)

Naša ljuba Gospá presvetega Serca, sprosi mi gnado (Imenuj tukaj, za kar posebno prosiš).

Drugi dan.

Rojstvo našega Gospoda Jezusa Kristusa.

Zgodilo se je, zemlja ima svojega Odrešenika, in ti, o Marija, si ga nam dala. Ker si tedaj Mati včlovečenega Boga, že gospoduješ čez njegovo Serce in vsi zakladi, ki jih ima v sebi, so tvoji. Revni in prazni pridemo k tebi, in ti boš nas z bogastvom napolnila.

Zdihljej. Naša ljuba Gospá presvetega Serca! zajemaj za svoje otroke iz tega neizrečeno bogatega studenca, katerega začetnica med nami si ti.

Sklep. Jezus je prišel na zemljo nam za podobo in zgled. Po zgledu naše ljube Gospé presvetega Serca mu hočemo nasledovati in stanovitno po Njegovih potih hoditi.

„Spomni se o naša ljuba Gospá“ i. t. d. (St. 24.)

Tretji dan.

Marija Jezusa daruje v tempelju.

O Marija, človeški rod potrebuje da-

ru, in ta dar ne more drug biti, kakor tvoj Sin Kaj boš storila, o Marija? Oh, ti poslušáš le glas ljubezni do nas, in daruješ svojega Sina Bogú; s tem velikoserčnim darovanjem pa naproti prideš željam Njegovega Serca! katero ti je in ti bode vselej popolnoma vdano.

Zdihljej. O naša ljuba Gospá premoje Serca! pomagaj mi, da po tvojem zgledu radovoljno vse darujem, kar Bog moje žive dni tirja od mene.

Sklep. Darujmo se po Mariji presvetemu Sercu Jezusovemu in ponavljajmo to darovanje večkrat na dan.

„Spomni se, o naša ljuba Gospá“ i. t. d.
(St. 24.)

Četerti dan.

Marija z Jezusom v Nazaretu.

V tvoji ubožni hišici v Nazaretu, o Marija, posebno razodevaš svojo preblago moč čez Jezusovo Serce. Ti govoriš in On stori; in to še ni zadosti, tvojim željam še celó naproti pride. O nezapopadljiva skrivnost!

Zdihljej. O naša ljuba Gospá presvetega Serca, kako srečni smo pod tvojo oblastjó. O res, za vselej se zročim pod tvojo mogočno brambo.

Sklep. Bodimo pokorni otroci Marijni in naj gospoduje čez nas, kakor je gospodovala čez Serce svojega Sina.

„Spomni se, o naša ljuba Gospá“ i. t. d. (St. 24.)

Peti dan.

Marija v ženitnini v Kani.

O Marija, na ženitnini v Kani si svetu pokazala, kako veliko moč imaš do svetega Serca svojega ljubega Sina. Ti zahtevaš od Njega čudež, in On ga naredi, akoravno Njegova ura še ni bila prišla, da vsem pokaže, kako tebi ne more nič odreči.

Zdihljej. O presladka kraljica Jezusovega presvetega Serca! uči me, da poterpežljivo čakam časa božje previdnosti, in s terdnim zaupanjem prosim milosti, tudi ako se vse zdi zgubljeno.

Sklep. Pribežimo k naši ljubi Gospéj presvetega Serca v vsih naših potrebah in potožujmo ji posebno dušne težave.
 „Spomni se, o naša ljuba Gospá i. t. d.
 (St. 24.)

Šesti dan.

Marija gré na goro Kalvarijo.

Ako je bilo kdaj, o Marija, tvoje Serce združeno s Sercem tvojega božjega Sina, je bilo gotovo na pregrenkem križevem potu, zakaj nikoli ni mati bolj navezana na svojega otroka, kot kedar ga vidi v terpljenji, strahu in bolečini. Ker s Jezusom toliko terpiš, si pridobivaš novo pravico do Njegove ljubezni.

Zdihljej. Naša ljuba Gospá presvetega Serca! bodi moja pomoč v nadlogah in moje tolažilo v terpljenji.

Sklep. V poskušnjah našega življenja se ne bomo nikoli ločili od naše nebeške Matere; ona bo naše slabosti zmanjševala in nam naše križe lajšala.

„Spomni se, o naša ljuba Gospá i. t. d.

Sedmi dan.

Marija pod križem.

Pod križem, o Marija, Kraljica mučnikov, si vidila, kako je neusmiljeni vojak prebodel s sulico presveto Serce tvojega Sina, in ker si ti njegova zapovednica, zbiraš vse milosti, ktere kakor v potoku iz njega tečejo, ter jih v svoji materni ljubezni deliš.

Zdihljej. Zadnjikrat zdihnem s teboj, o naša ljuba Gospá presvetega Serca in se s teboj potopim v Njegovo presveto Serce, ktero si je dal za nas prebosti.

Sklep. Nič ne zamudímo, da zaslužímo gnade, ktere deli naša ljuba Gospá presvetega Serca, prosímo jo prav pogosto njene pomoči.

„Spomni se, o naša ljuba Gospá“ i. t. d.
(St. 24.)

Osmi dan.

Marija po vstajenji.

Sin božji je vstal, o Marija, **zopet**
3*

zamoreš počivati na Njegovem presvetem Sercu in vnovič poslušati udarce Njegovega božjega Serca. Tebi daje svoje presveto Serce, to je tvoje kraljestvo; kraljuj v njem časno in večno.

Zdihljej. O naša ljuba Gospá presvetega Serca! Vstal bom že enkrat iz groba svoje nemarnosti in mlačnosti, ter začel novo življenje. Sam iz sebe sem čisto nezmožen, s teboj mi je pa vse lahko. O preljuba moja Mati, pomagaj mi!

Sklep. Zbudimo se k pobožnemu življenju! pojdimo kakor naša ljuba Gospá presvetega Serca k Jezusu, počivajmo na Njegovem presvetem Sercu in občutki Njegovega Serca naj tudi naši bodo. „Spomni se, o naša ljuba Gospá“ i. t. d. (St. 24.)

Deveti dan.

Marija v nebesih.

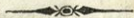
Sužnost na zemlji je minula, o Marija! zdaj si na večno združena s presvetim Sercem svojega božjega Sina. Ker si te-

daj v nebeškim veličastvu, te častim in poveljučujem kot Kraljico nebes in zemlje, angelov in svetnikov in kot kraljico presvetega Jezusovega Serca.

Zdihljej. O Kraljica nebeška, da bi vendar enkrat mogel biti pri tebi in pri tvojem božjem Sinu! O naša ljuba Gospá presvetega Serca! v tvoje roké izročim svojo dušo, s teboj zdaj verujem, upam in ljubim, da bom smel tebe vekomaj ljubiti, o moja Mati!

Sklep. Delajmo vse za nebesa, ker tam je naša prava domovina. Tam bomo našli svojo ljubo Gospó presvetega Serca v svetlobi njenega veličastva in z njo vred bomo Boga, naj večí dobroto, vekomaj vživali.

„Spomni se, o naša ljuba Gospá“ i. t. d.
(St. 24.)

Teden

naše ljube Gospé presvetega Serca.

(Razun devetdnevnice k naši ljubi Gospéj presv. Serca je še krajše opravilo za take, ki nimajo časa veliko moliti, namreč teden naše ljube Gospe presv. Serca.

Nedelja.

O naša ljuba Gospá presvetega Serca, molim s teboj Očeta luči in njegovega Sina Jezusa Kristusa, pravo luč, ki razsvetli vsacega, kateri pride na ta svet, in sv. Duha, kateri je vedna luč in ljubezen.

Hvalim presveto Trojico za neizrek-ljive milosti, s kterimi te je obdarovala; hvalim posebno Sinú Božjega za to, da ti je dal vso moč do svojega presvetega Serca, ko te je Mater izvolil.

O naša ljuba Gospá presvetega Serca, sprosi mi od presvete Trojice luč, da njo spoznam, in da spoznam tudi tebe; in sprosi mi ljubezen, da zamorem povračevati njeno in tvojo ljubezen.

Jezus, Marija, Jožef, vam darujem svoje serce, svojo dušo in svoje življenje. (100 dni odpustkov.)

Jezus, Marija, Jožef, storite da mirno umerjem v vaši tovaršiji! (100 dni odpust.)

Moj Jezus, usmili se me! (100 dni odpustkov.)

Sladko Serce Marijno, bodi moje otenje! (100 dni odpustkov.)

O naša ljuba Gospá presvetega Serca, prosi za nas, ki k tebi pribežimo!

Ponedeljek.

O naša ljuba Gospá presvetega Serca, posebno danes v edinosti s teboj molim sv. Duha, kateri je Bog, kakor Oče in Sin, in iz obéh izhaja.

Od Boga sv. Duha, čegar si nevesta, in od Jezusovega Serca, čegar si kraljica, mi sprosi luč in potrebne milosti, da dela tega tedna posvečujem, poskušnje dostojim, in vse storim k Božji časti, tebi v češenje, bližnjemu v spodbudo in sebi v posvečenje.

Spomni se o naša ljuba Gospá presvetega Serca, ubogih duš v vicah!

Jezus, Marija, Jožef, i. t. d. (kakor v nedeljo.)

Torek.

O naša ljuba Gospá presvetega Serca, pozdravim te danes kot Kraljico angelov. Prosim višega angela Gabrijela, vse nebeške družbe in posebno svojega angelna varha, naj te oni namesto mene pozdravljajo, ljubijo, za-me prosijo; oni naj s svojo popolnostjo v preslavljanji, z zvestobo v prošnjah in z gorečnostjo v ljubezni nadomestujejo mojo nezmožnost, ter mi pomagajo, da postanem angel čednosti na zemlji, vreden tje priti, kjer bom z nebeškimi družbami vekomaj preslavljal moč in dobroto naše ljube Gospé presvetega Serca.

Jezus, Marija, Jožef, i. t. d. (kakor v nedeljo.)

Sreda.

O naša ljuba Gospá presvetega Serca, pozdravim te danes kot prečisto nevesto sv. Jožefa. Zahvalim se temu velikemu očaku za veliko skerblijivost, ki jo je imel za te in za tvoje božje Dete. S polnim zaupanjem kličem v prezvesto serce sv. Jožefa, in sem prepričan, da ima veliko moč do tvojega prečistega Serca, o Marija, in po tebi do presvetega Serca Jezusovega. Prosim ga, naj mi pomaga, da bo moje serce vedno bolj posnemalo te tri Serca, in da vedno bolj tvoje mogočno varstvo zaslužim, o naša ljuba Gospá presvetega Serca!

Jezus, Marija, Jožef, i. t. d. (kakor v nedeljo.)

Četertek.

O naša ljuba Gospá presvetega Serca, današnji dan je tebi posebno posvečen, ker ti si tista, ktera je nas zamogla pripraviti, da jutrišnji dan presveto Serce Jezusovo vredno častimo. S teboj zdru-

ženi se mu zahvalimo današnji dan, da je postavil zakrament presvetega Rešnjega Telesa, po katerem dosežemo vse zaklade njegovega presvetega Serca. Pomagaj mi, da ga vselej vredno prejmem in v svojem življenji sad obrodím te nebeške jedí.

Jezus, Marija, Jožef, i. t. d. (kakor v nedeljo.)

Petek.

O naša ljuba Gospá presvetega Serca, danes je dan tvojih največih bolečin; je pa tudi dan, ko si s svojim prevelikim darom dosegla novo častno imé, v katerem s toliko ljubeznijo in zaupanjem v té kličemo. Kolikor bolj s teboj čutimo bolečine, ki so bile cena, za katero si to ime pridobila, toliko bolj gotovo bomo deležni tudi njegovega blaženega sadú. Sprosi nam milost od božjega Serca, s katerim vred si terpela, da ga s teboj stanovitno nasledvamo na goro Kalvarijo in Vaji v nebesih vekomaj posesti zamoremo.

Jezus, Marija, Jožef, i. t. d. (kakor v nedeljo.)

Sabota.

O naša ljuba Gospá presvetega Serca! Današnji dan je že od nekdaj tebi posvečen. Časté te ta dan z mnogoterimi imeni, ki so tebi v čast in ljudém v blagor; mi pa velikoveč vse združimo v tisto ime, ktero ti je Cerkev dala in ki je v resnici našim srcem najslajši in najprimernejši, ter nas navdaja z nepremakljivim upanjem, celo v največih poskušnjah. Zadnjikrat te serčno pozdravljamo kot našo ljubo Gospó presvetega Serca, upanje obupanih! Pomagaj nam ta teden srečno dokončati, sprosi nam srečno zadnjo uro, da pridemo k tebi, kjer te bomo preslavljali od vekomaj do vekomaj. Amen.

Jezus, Marija, Jožef, i. t. d. (kakor v nedeljo.)

Kakodarovatise Mariji, Gospéj presv. Serca.

O naša ljuba Gospá presvetega Serca, Mati usmiljenja, vrata nebeške in delivka vsih Božjih darov, ponižno padem préd-te na kolena. Ker si blažena Devi-

ca in kraljica Jezusovega presvetega Serca, pribežališe grešnikov, tolažnica žalostnih in zdravilo vsih: bodi tudi moje pribežališe, in tolažnica in moje zdravilo. Ker si bramba pravičnih, upanje obupanih, moč slabih in mirno zavetje žalostnih serc: zato te tudi jez, o naša ljuba Gospá presvetega Serca! goreče prosim, sprejmi me na večno v svoje materno varstvo; posvetim ti danes svojega duha z vsemi njegovimi mislimi, svoje serce z vsemi njegovimi nagnjenji, in sam sebe vsega popolnoma.

O presladka kraljica Jezusovega presvetega Serca, obvaruj me pred zalezovanjem hudobnega duha; stori, da bom Boga na zemlji ljubil, mu zvesto služil, v njegovi sveti ljubezni umerl, ter s teboj v veličastvu vekomaj kraljeval. Amen.

Naša ljuba Gospá presvetega Serca, prosi za nas!

Vse k večí časti Jezusovega presvetega Serca.

Nekteri zgledi,

*kako naša ljuba Gospá presvetega Serca
zaupljive prošnje uslišuje.*

Družba je bila l. 1864 ustanovljena, in zdaj je razširjena po vsem svetu. Bogati in ubožni, učeni in neučeni, imenitni in vsednji se vsak dan in neprenehoma priporočajo preljubi Gospéj naj svetejšega Serca. Svoje prošnje in priporočila pošiljajo vodniku bratovšine. Vsako nedeljo pri večernem opravilu se naznanujejo iz vsih krajev svetá in pokladajo se zaupljivo na oltar pred sedež kraljice Jezusovega Serca. Tam se za vse moli, in vse tukaj zedinjene prošnje iz vesoljnega svetá se vzdigujejo k naši ljubi Gospéj presvetega Serca. Od tam gori pa se po Mariji v veliki obilnosti zlivajo iz Jezusovega Serca milosti uslišanih molitev in prošenj na zemljo.

Vsaki teden, ali veliko več vsak dan imajo novih dobrót, novih uslišanih prošenj za znamenjevati v veliki zapisnik, zakaj od vsih strani se naznanuje, da tu in tam so bile té in té prošnje uslišane. Teh malo lét, kar je družba ustanovljena, so vpi-

sali v zaznamek že čez petdeset tisuč prav imenitnih milost, ki so jih verniki po tej poti dosegli. Mesečnik „Monat-Rosen“ (Mesečne cvetljice) prinaša vsak mesec vmes med drugim lep snopič taci uslišanih prošenj. Tukaj naj le nekatere postavimo; svetujemo pa vsakemu, kdor je v taci okolišinah, naj si omenjeni časnik v Innsbruku naroči za malo grošev in nahajal bo v njem prav veliko lepega in spodbudljivega.

1. Spreobrnjenje prostomišljaka, kateri je bil podpisal nesrečno zavezo, da hoče brez tolažbe sv. vere umreti. — Ne da bi bil on vedil in njegovi neverni prijatli, ki so neprenehoma pri njem čuli, da bi noben mašnik ne bil mogel k njemu, so začeli obhajati devetdnevno k naši ljubi Gospéj presvetega Serca, in položili so nji posvečeno svetinjo zraven bolnika. Ko se je to storilo, kar naglo nesrečnika milost božja premaga. Spové se, prekličé pismo tiste v resnici peklenske nauke, se popolnoma k Bogu spreoberne; pa tudi zdravje zadobí. Ta resnična prigodba se je zgodila v pokrajini „du Nord“ in je

v letnih bukvah mesca vinotoka 1866 obširno naznanjena.

2. Iz Genta (na Belgijskem). Častita sestra M. Inocencija iz reda ljubezni Jezusa in Marije, je l. 1870 naznanila v pismu do vodnika bratovšine, da po sedemletnih bolečinah v herbtu ni več upala ozdraveti. Pribežala je pa k naši ljubi Gospéj presvetega Serca, in zadnji dan devetdnevnice je nanagloma popolnoma ozdravela. Bilo je 31. majnika, ravno v praznik naše ljube Gospé presvetega Serca.

3. Za smert bolna in svetimi zakramenti že previdena žena v Starem mestu (Altstadt) je želela čez 14 dni še enkrat v Obhajilu zediniti se s svojim Bogom in Zveličarjem. Bila je pa tako oslabela, da nobene reči ni mogla več vžiti, tudi govoriti ne. Poklicani spovednik jo opominja, naj terdno v Boga zaupa, ko domu pride, jo pa priporoči Jezusovemo naj sv. Sercu in naši ljubi Gospej presv. Serca, ter obljubi to milost (v Jezusovo in Marijno čast, se vé) razglasiti v dveh listih „Sendbote“ in „Monat-Rosen“, ako bode uslišan. To misel naznani tudi bolni in njenim

domačim, in opomni jih, naj v ta namen molijo. In — čez 4 ure je zopet poklican k bolni, ki se je brez vse pritežnosti spovedala in bila obhajana. Pa ne le da ni umerla, temveč že več tednov se ji boljša, (II. letnik 1. zvezek.)

4. Iz Bruka poleg Mure. Zakonsk mož pripoveduje, da mu je bila žena delj časa bolna in vse zdravila niso nič opravile. Ko je pa dobil bukvice te bratovšine, so pribežali k naši ljubi Gospej presv. Serca z opravljanjem devetdnevnic in z obljubo, da hočejo v listih „Monat-Rosen“ razglasiti, ako bo ozdravila. Kadar so začeli devetdnevnic, jo je bolezen tako popušala, da je bila zdrava še preden so devetdnevnic opravili.

5. Študent, v strahu, da zavolj bolezni ne bo mogel šolskega leta srečno dokončati, je pribežal k naši ljubi Gospej presv. Serca; in srečno je doveršil leto pa tudi še zdravje zadobil.

6. „Hvala serčna hvala bodi Jezusovemu božjemu Sercu in naši ljubi Gospej presv. Serca za dvé posebni uslišanji molitve!“ Tako pišejo iz Parskega 27. vel. serp. 1872.

— In kateri ste ti milosti? Gerdo lažnjivo obrekovanje gorečega duhovnega je po sodnji osramoteno, in s tem je rešeno poštenje in dobro ime tega mašnika. (Brala se je v ta namen družbena sv. maša.)

— In druga. Deržinski oče se je bil prav hudo zmešal; priporočen pa je bil dvakrat v molitev, z obljubo, da se bo doželen pomoč dala razglasiti : in ozdravil se je do čistega, ter opravlja svoje delo, kakor poprej. Sam pravi da ima to naglo, prečudno pomoč le po Mariji.

7. Iz Tirolskega, 26. vel. serpana. Neka oseba je bila v hudem telesnem terpljenji, katerega si ni upala nikomur razodeti. Pribežala je toraj za pomoč k naši ljubi Gospej presv. Serca, opravljala devetdnevno, rabila vodo iz toplic v Lourdes-u (božji poti Marije D. na Francoskem), in že v malo dnéh je bila ozdravljena.

8. Iz Rattenberga, 31. vel. serp. 1872. Od dolge prav hude nadloge terpinčene-mu — mi vsi poklicani zdravniki in sicer skušani in v zdravljenji srečni dohtarji niso mogli več pomagati. Ne le sam sem mislil, da v kratkem mi bo treba svoje
(M. D.)

življenje Stvarniku nazaj izročiti, ampak tudi vsi moji domači in sorodniki, kakor tudi za svét prašani zdravniki sami so bili vse upanje zgubili, da bi se še ozdravil. V prav polni vdanosti v sveto voljo Božjo pa sem tedaj pribežal k „Mariji vedni Pomočnici“, in svoje zaupanje in češenje do Marije, zdravja bolnikov, sem iskal še s tem živejše in rodovitniše storiti, da sem se dal zapisati v bratovščino Marije naše ljube Gospé presv. Serca. In lej, od tega časa se mi je v mojem brezupnem stanu znatno jelo boljšati, in že nekaj dni je, kar imam prav prav mirne in poživljajoče noči. Toraj me žene iz hvaležnosti do naše ljube Gospé presv. Serca, da svoje ozdravljenje in njega vzrok, ki ga pripisujem le mogočni Marijni prošnji, očitno razglasim po mnogo razširjenih „Mesečnih cvetlicah“ (Monat-Rosen) kakor hvaležnost in spodbudek k zaupanju v Marijo, in za poterjenje resnice sem porok s svojim imenom namreč

R. H. Br. Vw.

9. Neki oče, ki že veliko lét ni več prejemal ss. zakramentov, in sploh od

vere nič ni hotel vediti, je na smertni postelji prejel milost spreobzerjenja. Brez njegove vednosti so ga sorodniki dali zapisati v družbo naše ljube Gospé presv. Serca. V bolezni je potem sam prosil za spovednika, kateremu se je odkritoserčno spovedal. Zdaj je popolnoma vdan v Božjo presveto voljo, in ima le to bogoljubno željo, da bi bili njegovi otroci prav keršansko odrejeni. Naša ljuba Gospa presv. Serca je pomagala!

Iz tega kratkega podučevanja in pridjanih zgledov vidiš tedaj, keršansko serce! kako koristna, pa tudi kako lahka je ta bratovšina „naše ljube Gospé presv. Serca“. Ne mudi se toraj k nji pristopiti, pa tudi druge za njo pridobivati. Tako stori v svoj lastni in v bližnjega časn in večni blagor. Kliči pa zlasti v sedanjih žalostnih časih prav pogosto :

**Premila Kraljica Jezusovega Serca,
Prosi za nas Boga !**

